

Research Paper

A Sociological Analysis of the Barriers to the Development of Athletic Talents in Tehran

Hamid Reza Shiri¹, *Bahram Ghadimi², Zahra Ghasemi³

1. PhD student in Sociology of Sport, Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Tehran, Iran

2. Faculty Member, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, Iran

3. Faculty Member, Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Tehran, Iran.

Received:
28 Feb 2025

Accepted:
23 Mar 2025

Available Online:
9 Jul 2025

Keywords:

**Athletic Talent,
Barriers to
Talent
Development,
Supportive and
Logistical
Barriers,
Managerial
Barriers,
Human Barriers**

ABSTRACT:

Introduction: Given the significance of achieving athletic success in major global and international arenas, understanding the factors influencing the development of athletic talent is of paramount importance. Accordingly, this study was conducted with the aim of providing a sociological analysis of the barriers to the development of athletic talents in Tehran. To operationalize the variables, the research drew upon theoretical frameworks including Collins' theory of sports development, as well as the perspectives of Soteriades and Burgess.

Methods: This study employed an exploratory mixed-methods approach (qualitative-quantitative). In the qualitative phase, focused interviews were conducted, while in the quantitative phase, a survey method was used. The statistical population for the quantitative phase included all sports officials and experts in Tehran ($N=450$), from which 207 participants were selected using Cochran's formula. In the qualitative phase, focused interviews with experts continued until theoretical saturation was reached. Data were collected using a researcher-developed questionnaire and interview form. Face validity was confirmed by expert judgment, and reliability was verified using Cronbach's alpha coefficient ($\alpha = 0.79$). Descriptive and inferential statistics were applied for data analysis using SPSS version 23.

Results: The findings revealed that supportive and logistical barriers had the strongest positive and direct correlation with the lack of athletic talent development ($r = 0.511$), accounting for 26.5% of the variance. Human resource barriers ranked second ($r = 0.453$), contributing 20.9% to the variance, and infrastructural barriers ranked third ($r = 0.402$), explaining 16.5% of the variance. These results indicate that as these barriers increase, the underdevelopment of athletic talent also rises.

Conclusion: The study emphasizes that overcoming barriers, particularly supportive and logistical challenges, is crucial for the development of athletic talents in Tehran. Addressing human resource and infrastructural obstacles can also play a significant role in improving the overall athletic talent development process.

*Corresponding Author: Bahram Ghadimi

E-mail: dr.b.ghadimi@gmail.com

مقاله پژوهشی:

تحلیل جامعه‌شناسی موافع رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران

حمید رضا شیری^{۱*}، بهرام قدیمی^۲، زهرا قاسمی^۳

۱. دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی ورزش، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

۲. عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

۳. عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

چکیده:

تاریخ دریافت:

۱۰ اسفند ۱۴۰۳

تاریخ پذیرش:

۱۴۰۴ ۳ فروردین

تاریخ انتشار:

۱۷ تیر ۱۴۰۴

کلید واژه‌ها:

استعداد ورزشی، موافع

رشد استعدادها، موافع

حمایتی و پشتیبانی،

موافع مدیریتی، موافع

انسانی

مقدمه: با توجه به اهمیت کسب موفقیت‌های ورزشی در آورده‌گاه‌های مهم جهانی و بین‌المللی توسط ورزشکاران، شناخت عوامل موثر بر رشد استعدادهای ورزشی حائز اهمیت است. بر این اساس این تحقیق با هدف تحلیل جامعه‌شناسی موافع رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران انجام شده است.

روش: این تحقیق از رویکرد آمیخته اکتشافی (کیفی- کمی) استفاده کرده است. در بخش کیفی، مصاحبه‌های متصرک با صاحب‌نظران انجام شد تا اشباع نظری حاصل شود. در بخش کمی، جامعه آماری شامل ۴۵۰ نفر از مسئولین و صاحب‌نظران ورزشی تهران بود که ۲۰۷ نفر با استفاده از فرمول کوکران انتخاب شدند. اطلاعات با پرسشنامه محقق ساخته و فرم مصاحبه گردآوری شد. روایی پرسشنامه با نظر داوران و پایایی آن با آلفای کرونباخ ($\alpha = 0.79$) تأیید شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با نرم‌افزار SPSS و آماره‌های توصیفی و استنباطی انجام شد.

یافته‌ها: در نتیجه نهایی تحقیق می‌توان گفت موافع حمایتی و پشتیبانی با ضریب همبستگی ۰/۵۱۱ بیشترین رابطه مستقیم و مثبت را با عدم رشد استعدادهای ورزشی دارد و با افزایش موافع حمایتی و پشتیبانی، عدم رشد استعدادهای ورزشی نیز افزایش می‌یابد و میزان تأثیر آن نیز ۰/۵۲۶ درصد است. در رتبه دوم، موافع انسانی با ضریب همبستگی ۰/۴۵۳ رابطه مستقیم و مثبت را با عدم رشد استعدادهای ورزشی دارد و با افزایش موافع انسانی، عدم رشد استعدادهای ورزشی نیز افزایش می‌یابد و میزان تأثیر آن نیز ۰/۹۲۰ درصد است. و در رتبه سوم، موافع زیربنایی با ضریب همبستگی ۰/۴۰۲ رابطه مستقیم و مثبت را با عدم رشد استعدادهای ورزشی دارد و با افزایش موافع زیربنایی، عدم رشد استعدادهای ورزشی نیز افزایش می‌یابد و میزان تأثیر آن نیز ۰/۵۱۶ درصد است.

نتیجه‌گیری: این تحقیق نشان می‌دهد که موافع حمایتی و پشتیبانی بیشترین تأثیر را بر عدم رشد استعدادهای ورزشی دارند و به دنبال آن موافع انسانی و زیربنایی قرار دارند. برای بهبود رشد استعدادهای ورزشی در تهران، باید به این موافع پرداخته شده و راه حل‌های مناسبی برای کاهش آنها ارائه گردد.

*نویسنده مسئول: دکتر بهرام قدیمی
پست الکترونیکی: dr.b.ghadimi@gmail.com

مقدمه:

استعدادیابی در ورزش با هدف توسعه ورزش نخبه و تقویت زیرساخت‌های ورزش کشورها جهت کسب موفقیت‌های بین‌المللی صورت می‌گیرد (لارکین و همکاران، ۲۰۲۰). بررسی‌های انجام شده توسط سازمان تربیت‌بدنی جمهوری اسلامی ایران طی سالهای ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ نشان داد که نه طرح اجرایی برای استعدادیابی در کشور وجود دارد و نه دستگاه معینی به صورت جدی به استعدادیابی می‌پردازد. همچنین، بین دستگاه‌های مختلف هماهنگی وجود ندارد و در این مورد بعضی از دستگاه‌ها به صورت جداگانه فعالیت می‌کنند (نظری و همکاران، ۱۳۹۴: ۳۷). مطالعات استعدادیابی ورزشی محدود و اغلب در حوزه تعیین شاخص‌های استعدادیابی چندین رشته و هنجاریابی ورزشکاران نخبه است. مرور مطالعات انجام گرفته نشان می‌دهد ابعاد مختلف موضوع به خوبی بررسی نشده است. اسدی و گودرزی (۱۳۹۶) در تحقیق خود و در بررسی موانع استعدادیابی ورزشی در کشور به عواملی مانند عوامل انسانی، حمایتی پشتیبانی، مدیریتی، زیربنایی، علمی پژوهشی و مالی اشاره کرده‌اند. دادگر و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهش خود با عنوان شناسایی عوامل موثر استعدادیابی ورزش دانش‌آموزی در سامانه جامع مدیریت اطلاعات، چهار مقوله اصلی شامل هدف‌گذاری، عوامل استعدادیابی، موانع استعدادیابی و عوامل ساختاری همراه با ۲۲ زیر مقوله را بدست آورده‌اند. بورگس (۲۰۰۱) آزمون‌های لازم در شناخت افراد مستعد را از نوع فیزیولوژیکی، آنتروپومتریکی، روانی، موارد قابل اندازه‌گیری ارثی و جامعه‌شناسی معرفی کرد که اولویت آنها بر حسب نوع ورزش متفاوت است. پیون و همکاران (۲۰۱۷) مدلی مبتنی بر شاخص‌های اصلی استعدادیابی ژیمناستیک زنان رائه کردن و نشان دادند به کارگیری روش‌های علمی استعدادیابی، موجب کاهش هزینه‌ها می‌شود (پیون و همکاران، ۲۰۱۷). مطالعات زیادی به اندازه‌گیری تنها یک یا دو شاخص پرداخته و براساس آن نتیجه‌گیری می‌کنند، درحالی که انسان موجودی چندبعدی است و باید تمام جوانب بررسی شود. همچنین برخی مطالعات تنها روی یک جنس خاص انجام گرفته که به دلیل وجود تفاوت‌های فاحش بین مردان و زنان نتایج به جنس مخالف قابل تعمیم نیست و در بسیاری از موارد برای تعیین

ورزش دیگر یک مقوله فیزیولوژیکی و یا تغیری فراغتی صرف نیست بلکه دارای نقش و پایگاه فرهنگی و اجتماعی نیز هست. بر اساس گزارش سازمان ملل، ورزش می‌تواند سلامت جسمانی و رفاه را آفزایش، ارزش‌های لازم و مهارت‌های زندگی مانند همکاری و احترام را آموزش دهد، در روند توسعه دوران کودکی نقش مؤثری را ایفا کند، تفاوت‌های فرهنگی و اجتماعی و سیاسی را کمتر کند، کودکان را متعدد کرده، آنها را تشویق کند و روابط کودکان و بزرگسالان را تقویت کند (عبدی نعمت آبادی و همکاران، ۱۴۰۰). امروزه موفقیت در میادین بین‌المللی ورزش، شاخص توسعه و پیشرفت ملت‌ها است. دولت‌ها تمایل دارند با سرمایه گذاری مالی زیاد، حمایت شغلی ورزشی و تسهیلات تمرینی و سیستم مربیگری، موفقیت ورزشکاران نخبه خود را در عرصه‌ی بین‌المللی فراهم کنند (دی بوسچر و همکاران، ۲۰۰۹: ۵۳). کسب عنوان در رویدادهای ورزشی بزرگ و بین‌المللی که کانون توجه بسیاری از کشورها است، می‌تواند شرایط فرهنگی و اجتماعی یک جامعه را تحت تأثیر قرار دهد. ایجاد استانداردهای بین‌المللی در این صنعت باعث رشد اقتصادی ورزش و تلاش گسترده برخی کشورها برای تمرکز و توسعه هویت ملی از طریق ورزش گردیده است (مورتون، ۲۰۰۲). سوتربیادو و شیلبوری (۲۰۰۹) و کلامپنر (۱۹۹۴) به اهمیت نقش عوامل اقتصادی، فرهنگی (در سطح کلان) و روش‌های علمی در تربیت ورزشکاران نخبه تأکید کرده‌اند.

لازمه موفقیت پایدار در میادین بین‌المللی ورزش توجه ویژه به امر پشتوانه سازی است. به گفته بسیاری از مردمان و صاحب‌نظران، استعداد یکی از مهمترین عوامل در زمینه ورزش قهرمانی است (براؤن، ۲۰۱۱). استعداد^۱ به معنی آمادگی طبیعی یا اکتسابی برای انجام دادن بعضی کارها و از مصاديق مفهوم تفاوت‌های فردی است (بومپا، ۱۹۸۵). اگر برای کسب یک مهارت فرصت‌های یکسان و مشابهی به افراد داده شود و از نظر سهولت کسب آن با یکدیگر متفاوت باشند می‌توان به مفهوم استعداد پی برد. استعدادیابی ورزشی^۲ فرایند کشف قابلیت‌های بالقوه ورزشکاران و تعیین انطباق این قابلیت‌ها بر پارامترهای اساسی و مؤثر در رشته‌های ورزشی مختلف است (وال و همکاران، ۲۰۰۹).

۱. Talent

۲. Sports Talent Identification

کارشناسان استعدادیابی، استادی دانشگاه و مدیران وزارت ورزش و جوانان در شهر تهران بود. با استفاده از فرمول کوکران، ۲۰۷ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. روش نمونه‌گیری در دسترس (غیرتصادفی) برای بخش کمی و روش هدفمند قضاوتی برای بخش کیفی به کار گرفته شد.

ابزار سنجش:

برای گردآوری اطلاعات در این پژوهش، از دو ابزار اصلی استفاده شده است:

۱. مصاحبه نیمه‌ساختاریافته (بخش کیفی): این ابزار برای جمع‌آوری دیدگاه‌های عمیق خبرگان طراحی شده و سوالات آن براساس اهداف پژوهش و متغیرهای نظری تنظیم گردید. پس از جمع‌آوری، داده‌ها پالایش، کدگذاری و طبقه‌بندی شده و سپس در قالب تحلیل محتوای کیفی بررسی شدند.

۲. پرسشنامه محقق‌ساخته (بخش کمی): پرسشنامه با توجه به مفاهیم نظری و یافته‌های بخش کیفی طراحی شد و شامل سوالات بسته بر پایه طیف پنجم درجه‌ای لیکرت و یک سؤال باز بود.

روایی صوری پرسشنامه با نظر متخصصان و داوران تأیید شد و پایایی آن از طریق آلفای کرونباخ (۰/۷۹) محاسبه گردید که نشان‌دهنده پایایی مناسب ابزار است.

پرسشنامه نهایی پس از تعریف عملیاتی متغیرها و استخراج شاخص‌های مفهومی تدوین شد تا بتواند ابعاد مختلف موانع رشد استعدادهای ورزشی را بهطور دقیق پوشش دهد.

پرسشنامه محقق‌ساخته با طیف لیکرت ۵ قسمتی با شاخص‌های زیر اندازه گیری گردیده است: ۱. موانع پشتیبانی و حمایتی، ۲. موانع مدیریتی، ۳. موانع انسانی، ۴. موانع زیربنایی، ۵. موانع علمی پژوهشی

روش اجرا و تحلیل: تحلیل داده‌های کیفی با رویکرد تحلیل محتوای کیفی و تحلیل داده‌های کمی با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS و LISREL انجام شد. در سطح توصیفی، از شاخص‌هایی مانند میانگین، انحراف معیار، واریانس و ضریب همبستگی استفاده گردید. در نهایت، یافته‌های کمی و کیفی با یکدیگر مقایسه شده تا هم‌پوشانی یا تفاوت آن‌ها بررسی و اعتبار نتایج نهایی افزایش یابد.

شاخص‌ها تنها از پرسشنامه استفاده شده است که از اعتبار نتایج می‌کاهد. بنابراین برای شناسایی و پرورش استعدادهای ورزشی باید تمام پارامترهای مؤثر، ملاک قرار گیرد تا نتایج بهتر و کامل تری حاصل شود (نوری و صادقی، ۱۳۹۵). به گفته بسیاری از مربیان و صاحب‌نظران، استعداد یکی از مهمترین عوامل در زمینه ورزش قهرمانی است (براون، ۲۰۱۱). از مشکلات موجود فرایند رشد استعدادهای ورزشی که در حال حاضر در ایران اتفاق می‌افتد عدم شناسایی صحیح و جذب و هدایت مستعدین شناسایی شده به شکل صحیح و علمی جهت ادامه مسیر می‌باشد. این مهم از طریق باشگاه‌ها، هیئت‌های ورزشی هر رشته و مدارس ورزش قابل انجام است. در سال‌های اخیر استعدادیابی ورزشی در کشور به یکی از مسائل مهم و اساسی تبدیل شده است و برنامه‌های مختلفی را نیز در این زمینه وزارت آموزش و پرورش و وزارت ورزش و جوانان انجام داده‌اند. ولی موانع مختلفی در زمینه رشد استعدادهای ورزشی وجود دارند که شناخت آنها و برنامه‌ریزی برای رفع آنها می‌تواند کمک شایانی به ورزش قهرمانی در کشور و موفقیت‌های ورزشی در آوردگاه‌های ملی و بین‌المللی برای ورزشکاران نماید. بنابراین شناخت موانع رشد استعدادهای ورزشی از جنبه‌های گوناگون بهویژه جنبه‌های جامعه‌شناسی در کشور و بهویژه در شهر تهران که به نوعی مرکزیت و جامعیت تمامی رشته‌های ورزشی و مسابقات را شامل می‌شود مسئله‌ای اساسی است که در این پژوهش به آن پرداخته می‌شود. بر این اساس در این تحقیق پرسش اصلی این است که موانع جامعه‌شناسی، رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران شامل چه مواردی است؟

روش:

این پژوهش با هدف تحلیل جامعه‌شناسی موانع رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران، از روش آمیخته اکتشافی (کیفی-کمی) استفاده کرده است. در بخش کیفی، داده‌ها از طریق مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته با صاحب‌نظران و خبرگان حوزه ورزش گردآوری شد. مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت و اطلاعات به‌دست‌آمده پس از پالایش، کدگذاری و طبقه‌بندی، مبنای تحلیل محتوای کیفی قرار گرفت.

در بخش کمی، از روش توصیفی-پیمایشی بهره گرفته شد. جامعه آماری کمی شامل ۴۵۰ نفر از مدیران، مسئولان فدراسیون‌ها،

یافته‌ها:

توصیف و بررسی متغیر اصلی پژوهش:

جدول ۱: مفهوم‌پردازی استعداد ورزشی

مطالعه	تعریف
پلتولا (۱۹۹۲)	فردی که در یک فعالیت ورزشی آموزش دیده و ورزیده شده است. پلتولا استعداد ورزشی را برخورداری از مهارت‌های ورزشی بالاتر از حد متوسط در مقایسه با سایر رقبای همان رده سنی و نیز ظرفیت موفقیت در یک سطح رقابتی بالاتر می‌داند
ارشم و رادنیا (۱۳۸۵)	انواع استعداد ورزشی می‌تواند یک بعدی و یا چند بعدی باشد. ورزشکار با استعداد می‌تواند فقط در یک رشته ورزشی و یا در چند رشته ورزشی توانایی‌های ویژه داشته باشد
شیفر (۱۹۹۴) و بلوم (۱۹۹۵)	امروزه در برنامه‌های استعدادیابی صحیح و علمی به غیر از لحاظ نمودن عوامل متعدد و مهم، از آزمون‌های میدانی و آزمایشگاهی تخصصی با بهره‌گیری از متخصصان استفاده می‌شود. برنامه‌های استعدادیابی در کشورهای صاحب نام در ورزش قهرمانی اصولاً بر اساس عوامل بسیاری است که می‌توان کلیه این عوامل را در دو بخش یا مرحله (استعدادیابی عمومی و استعدادیابی تخصصی) طبقه‌بندی کرد. در مرحله عمومی سلامت عمومی با تمرکز بر سیستم‌های عضلانی، قلبی عروقی، عوامل ذاتی و وراثتی بررسی می‌شوند. در مرحله تخصصی به عوامل تعیین کننده تخصصی مربوط به ورزش مورد نظر توجه می‌شود. در این مرحله به ظرفیت‌های جسمانی، توانایی‌های حرکتی، ظرفیت‌های فیزیولوژیکی و به ویژه ظرفیت‌های روانی توجه می‌شود

به منظور بررسی میزان تأثیرگذاری متغیر مستقل بر وابسته از رگرسیون استفاده می‌کنیم. پس از اجرای دستور رگرسیون نتایج به شرح زیر بدست آمده است:

یکی از اهداف این تحقیق، آزمون فرضیه‌های تحقیق می‌باشد که در این بخش به انجام این آزمون‌ها پرداخته می‌شود.
فرضیه اول: به نظر می‌رسد موانع حمایتی و پشتیبانی بر عدم رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران تأثیرگذارند.

جدول ۲: خلاصه مدل رگرسیون بین موانع حمایتی و پشتیبانی و عدم رشد استعدادهای ورزشی

مدل	ضریب همبستگی (R)	ضریب تعیین (R ²)	ضریب تعیین تعديل شده (Adjusted R ²)	خطای استاندارد برآورد
۱	۰/۵۱۱	۰/۲۶۱	۰/۲۶۵	۳/۴۷۸۵

a: متغیر وابسته: عدم رشد استعدادهای ورزشی b: متغیر پیش‌بین: موانع حمایتی و پشتیبانی

همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، ضریب همبستگی (R) برابر با ۰/۵۱۱ است که نشان‌دهنده وجود رابطه مثبت و نسبتاً قوی میان متغیر مستقل (موانع حمایتی و پشتیبانی) و متغیر وابسته (عدم رشد استعدادهای ورزشی) می‌باشد. همچنانی مقدار ضریب تعیین تعديل شده (Adjusted R²) برابر با ۰/۲۶۵ است که نشان می‌دهد

۰/۲۶۵ درصد از تغییرات مربوط به عدم رشد استعدادهای ورزشی توسط موانع حمایتی و پشتیبانی تبیین می‌شود. بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که موانع حمایتی و پشتیبانی تأثیر معناداری بر عدم رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران دارند و فرضیه تحقیق تأیید می‌شود.

- ✓ عدم وجود عزم و جدیت در وزارت ورزش و جوانان و در فدراسیون‌های ورزشی و نبود برنامه جامع و کامل
- ✓ عدم بودجه و اعتبارات کافی برای اختصاص به رشد استعدادهای ورزشی در کشور و همچنین بی‌توجهی برخی از مسئولین امور ورزشی برای رشد استعدادها
- ✓ حمایت مقطعي و منطقه‌ای و نبود همه جانبه مسئولین امور ورزشی در کشور
- ✓ عدم توجه قانون‌گذاران و سیاست‌ذاران امور ورزشی و استعداد یابی در کشور
- ✓ مخالفتها و رفتار سوگیرانه مسئولین و در نتیجه عدم حمایت از رشد استعدادهای ورزشی
- فرضیه دوم: بهنظر می‌رسد موانع مدیریتی بر عدم رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران تأثیرگذارند.
بهمنظور بررسی میزان تأثیرگذاری متغیر مستقل بر وابسته از رگرسیون استفاده می‌کنیم. پس از اجرای دستور رگرسیون نتایج به شرح زیر بدست آمده است:

در این خصوص در زمینه مهم‌ترین موانع حمایتی و پشتیبانی رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران بر اساس نظر صاحب‌نظران می‌توان موارد زیر را بیان کرد:

- ✓ نبود منابع مالی کافی برای پرورش و حمایت از استعدادهای ورزشی است. همچنین کمبود فضاهای ورزشی و امکانات ورزشی بهویژه در ورزش‌های خاص
- ✓ عدم تصویب قوانین به روز و کارآمد در کشور و بویژه در مجلس شورای اسلامی و سایر نهادهای مرتبط
- ✓ عدم حمایت‌های لازم از استعدادهای ورزشی در نقاط مختلف کشور توسط مدیریت کلان کشور
- ✓ عدم اختصاص بودجه و امکانات لازم برای پرورش استعدادهای ورزشی در کشور
- ✓ عدم وجود قوانین مدون و مناسب در این زمینه و نبود برنامه ریزی‌های دقیق و علمی
- ✓ نبود حمایت‌های مالی و سیاست‌گذاری‌های ناکافی در سطح کلان مدیریت کشوری.

جدول ۳: خلاصه مدل رگرسیون بین موانع مدیریتی و عدم رشد استعدادهای ورزشی

مدل	ضریب همبستگی (R)	ضریب تعیین تغییر شده (Adjusted R ²)	ضریب تعیین (R ²)	خطای استاندارد برآورد
۱	۰/۳۶۸	۰/۱۳۵	۰/۱۳۸	۲/۶۹۳۲

a: متغیر وابسته؛ عدم رشد استعدادهای ورزشی b: متغیر پیش‌بین: موانع مدیریتی

- استعدادهای ورزشی در شهر تهران بر اساس نظر صاحب‌نظران می‌توان موارد زیر را بیان کرد:
- ✓ عدم دارا بودن مدرک‌های تحصیلی مرتبط همه مدیران ورزشی بهویژه در حوزه جذب استعدادها
 - ✓ باندباری و رشوه‌خواری در سطح انتخاب بازکنان و مریبان برای تیم‌های ورزشی و بهویژه تیم‌های پایه ورزشی
 - ✓ نبود مدیریت منسجم و یکپارچه و هماهنگ در کشور برای توجه به استعدادهای ورزشی و از جمله کشف و استعدادیابی در بین نونهالان و نوجوانان

طبق داده‌های جدول ۳، ضریب همبستگی (R) برابر با ۰/۳۹۸ است که نشان‌دهنده رابطه‌ای مثبت و نسبتاً متوسط بین متغیر مستقل (موانع مدیریتی) و متغیر وابسته (عدم رشد استعدادهای ورزشی) می‌باشد. همچنین، ضریب تعیین تغییر شده (Adjusted R²) برابر با ۰/۱۳۵ است که بیان می‌کند حدود ۱۵/۹ درصد از تغییرات مربوط به عدم رشد استعدادهای ورزشی توسط موانع علمی-پژوهشی قابل تبیین است.

بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که موانع مدیریتی تأثیر معناداری بر عدم رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران دارند و فرضیه تحقیق تأیید می‌شود. در این خصوص در زمینه مهم‌ترین موانع مدیریتی رشد

- در اثر نبود مدیریت منسجم و مناسب در این حوزه است.
- ✓ نبود دغدغه‌مندی در بین مدیران ورزشی در کشور و بی‌توجهی به فواید استعدادیابی و رشد استعدادها برای ورزش قهرمانی در کشور فرضیه سوم: به نظر می‌رسد موانع انسانی بر عدم رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران تأثیرگذارند. به منظور بررسی میزان تأثیرگذاری متغیر مستقل بر واپسنه از رگرسیون استفاده می‌کنیم. پس از اجرای دستور رگرسیون نتایج به شرح زیر بدست آمده است:

- ✓ نداشتن تجربه و علم کافی مدیران و عدم آگاهی و شناخت کافی نسبت به چگونگی رشد استعدادها
- ✓ مدیران در سطح کلان و میانی و خرد در کشور در وزارت ورزش و جوانان و فدراسیون‌های ورزشی و در سطح پایین‌تر باید دارای دانش کافی برای استعدادیابی و توانایی مدیریتی بالا برخوردار باشند که این چنین نیست.
- ✓ نبود مدیران با تجربه و باساده در رأس امور در ورزش کشور و بهویژه در حوزه استعدادیابی
- ✓ نرسیدن به اهداف وزارت ورزش و جوانان در زمینه رشد استعدادها

جدول ۴: خلاصه مدل رگرسیون بین موانع انسانی و عدم رشد استعدادهای ورزشی

خطای استاندارد برآورد	ضریب تعیین تعديل شده (Adjusted R ²)	ضریب تعیین (R ²)	ضریب همبستگی (R)	مدل
۲/۶۹۳۲	۰/۲۰۹	۰/۲۰۵	۰/۴۵۳	۱

a: متغیر وابسته: عدم رشد استعدادهای ورزشی b: متغیر پیش‌بین: موانع انسانی

- منافع شخصی و گروهی خود بوده و کسب منابع مالی به عنوان هدف این افراد قرار داشته و توجهی به رشد استعدادهای ورزشی نمی‌شود
- ✓ نبود نیروی انسانی با تجربه و بادانش در زمینه رشد استعدادهای ورزشی در فدراسیون‌های ورزشی کشور
 - ✓ عدم بهره‌گیری از متخصصین در امر استعدادیابی ورزشی و منفعت‌طلبی برخی از مسئولین در رده‌های پایه
 - ✓ عدم تخصص در رشته‌های ورزشی مختلف و پایین بودن کارایی برخی از مدیران و نیروهای مشغول به کار در فدراسیون‌های ورزشی و امور ورزشی در کشور
 - ✓ نبود مریبان کارآزموده و همچنین عدم استعدادیابی توسعه معلمان ورزش در مدارس و رفтарهای سوگیرانه برخی از مسئولین
 - ✓ نبود تجربه و تخصص در بین نیروی انسانی و عدم همتاسازی و جانشین پروری مدیران توانمند در مدیریت منابع انسانی در وزارت ورزش و جوانان و فدراسیون‌های ورزشی و کلیه مراکز ورزشی کشور.
 - ✓ نبود نیروی انسانی کافی برای استعدادیابی و مدیریت استعدادهای ورزشی در کشور
- فرضیه چهارم: به نظر می‌رسد موانع زیربنایی بر عدم رشد

- طبق داده‌های جدول ۴، ضریب همبستگی (R) برابر با ۰/۴۵۳ است که بیانگر رابطه‌ای مستقیم و نسبتاً متوسط بین متغیر مستقل (موانع انسانی) و متغیر وابسته (عدم رشد استعدادهای ورزشی) می‌باشد. همچنین، ضریب تعیین تعديل شده (Adjusted R²) برابر با ۰/۲۰۹ است که نشان می‌دهد حدود ۲۰/۹ درصد از تغییرات مربوط به عدم رشد استعدادهای ورزشی توسط موانع انسانی قابل پیش‌بینی و تبیین است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که موانع انسانی تأثیر قابل توجهی بر عدم رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران دارند و در نتیجه، فرضیه پژوهش مورد تأیید قرار می‌گیرد.
- در این خصوص در زمینه مهم‌ترین موانع انسانی رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران بر اساس نظر صاحب‌نظران می‌توان موارد زیر را بیان کرد:
- ✓ عدم وجود مریبان کارآزموده و توانمند برای استعدادیابی و عدم بهره‌گیری از توانمندی‌های استعدادهای داخلی کشور در امر استعدادیابی
 - ✓ نبود مریبان کارپشته و همچنین عدم علم و دانش مرتبط برخی از مدیران در حوزه‌های مختلف ورزشی
 - ✓ تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی‌های مدیران و مسئولین در راستای

بدست آمده است:

استعدادهای ورزشی در شهر تهران تأثیرگذارند.
به منظور بررسی میزان تأثیرگذاری متغیر مستقل بر وابسته از رگرسیون استفاده می‌کنیم. پس از اجرای دستور رگرسیون نتایج به شرح زیر

جدول ۵: خلاصه مدل رگرسیون بین موانع زیربنایی و عدم رشد استعدادهای ورزشی

مدل	ضریب همبستگی (R)	ضریب تعیین (R ²)	ضریب تعیین تعدیل شده (Adjusted R ²)	خطای استاندارد برآورد
۱	۰/۴۰۲	۰/۱۶۱	۰/۱۶۳	۲/۶۹۳۲

a: متغیر وابسته: عدم رشد استعدادهای ورزشی b: متغیر پیش‌بین: موانع زیربنایی

- ✓ نبود سازوکارهای دقیق و علمی برای استعدادیابی و بعد از آن رشد استعدادهای در رشته‌های ورزشی مختلف
 - ✓ نبود الگوهای رشد استعدادهای ورزشی در کشور و کمبود فضاهای ورزشی در رشته‌های مختلف در کشور
 - ✓ نبود امکانات ورزشی و حتی تاریخی و همچنین نبود سیاست‌های مدون در زمینه استعدادیابی و رشد آنها و نبود به طور کلی امکانات سخت افزاری در امر ورزش حرفه‌ای
 - ✓ نبود زیرساخت‌های ورزش حرفه‌ای در سطح مدارس و رده‌های پایه در کشور و همچنین نبود درآمد و منابع مالی کافی فدراسیون‌های ورزشی
 - ✓ کمبود شدید فضا و مکان‌های ورزشی
 - ✓ نقص سیاست‌های کلان دولتی نیز در این خصوص
 - ✓ نبود امکانات و بودجه و اعتبارات و برنامه‌ریزی مناسب و سیاست‌های ورزشی قوی.
 - ✓ نبود امکانات نرم افزاری و سخت افزاری در این زمینه فرضیه پنجم: به نظر می‌رسد موانع علمی - پژوهشی بر عدم رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران تأثیرگذارند.
- به منظور بررسی میزان تأثیرگذاری متغیر مستقل بر وابسته از رگرسیون استفاده می‌کنیم. پس از اجرای دستور رگرسیون نتایج به شرح زیر بدست آمده است:

طبق داده‌های جدول ۵، ضریب همبستگی (R) برابر با ۰/۴۰۲ نشان‌دهنده وجود رابطه‌ای مستقیم و نسبتاً متوسط بین متغیر مستقل (موانع زیربنایی) و متغیر وابسته (عدم رشد استعدادهای ورزشی) است.

همچنین، ضریب تعیین تعدیل شده (Adjusted R²) برابر با ۰/۱۶۳ می‌باشد؛ به این معنا که حدود ۱۶/۳ درصد از تغییرات در عدم رشد استعدادهای ورزشی توسط موانع زیربنایی تبیین می‌شود. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که موانع زیربنایی تأثیر معناداری بر عدم رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران دارند و در نتیجه، فرضیه پژوهش تأیید می‌گردد.

در این خصوص در زمینه مهمترین موانع زیربنایی رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران بر اساس نظر صاحب‌نظران می‌توان موارد زیر را بیان کرد:

- ✓ عدم وجود زیرساخت‌های فنی در حوزه امور ورزشی و زیرساخت‌های فضاهای ورزشی و کمبود زمین و در نتیجه کمبود مریان
- ✓ نبود امکانات در تمامی رشته‌های ورزشی و نبود سیاست‌های متناسب با حوزه استعدادهای ورزشی در کشور
- ✓ موانع زیربنایی شامل امکانات از جمله فضا و لوازم ورزشی و .. بوده و همچنین قوانین و مقررات و نظام نامه‌های ورزشی است که در همه این حوزه‌ها می‌توان گفت مشکل وجود دارد و همه جزء موانع زیربنایی برای رد استعدادهای ورزشی هستند.

جدول ۶: خلاصه مدل رگرسیون بین موانع علمی - پژوهشی و عدم رشد استعدادهای ورزشی

مدل	ضریب همبستگی (R)	ضریب تعیین (R^2)	ضریب تعیین تعیین تعدل شده (Adjusted R^2)	خطای استاندارد برآورد
۱	۰/۳۹۸	۰/۱۵۸	۰/۱۵۹	۲/۶۹۳۲

a: متغیر وابسته: عدم رشد استعدادهای ورزشی b: متغیر پیش‌بین: موانع علمی - پژوهشی

- ✓ استعدادیابی در کشور
- ✓ پژوهش محور نبودن برنامه‌های استعدادیابی و رشد استعدادها در کشور و عدم توجه به پژوهشگران و نتایج تحقیقات آن‌ها در این زمینه
- ✓ عدم توجه به پژوهش در استعدادیابی و ناکافی بودن پژوهشگران مجروب
- ✓ عدم وجود روش‌های تحقیق خاص در حوزه امور ورزشی و نبود پژوهشگران مجروب در رده‌های ورزشی مختلف کشور برای انجام پژوهش‌های مرتبط با استعدادیابی و رشد آن‌ها
- ✓ عدم بهره‌گیری از نتایج پژوهش‌های علمی در خارج کشور و همچنین داخل کشور و به طور کلی پژوهش محور نبودن فعالیت‌ها در راستای استعدادیابی و رشد استعدادها
- ✓ عدم وجود پژوهشگران مجروب. عدم بهره‌گیری از نتایج پژوهش‌ها و کاربردی نکردن آن‌ها

جمع‌بندی روابط بین متغیرها:

به منظور سهولت در ارائه نتایج آزمون‌های آماری انجام شده جمع‌بندی نتایج بررسی فرضیه‌های تحقیق به شرح جدول ذیل می‌باشد:

بر اساس جدول ۶، ضریب همبستگی (R) برابر با ۰/۳۹۸ نشان می‌دهد که بین متغیر مستقل (موانع علمی-پژوهشی) و متغیر وابسته (عدم رشد استعدادهای ورزشی) رابطه‌ای مستقیم و نسبتاً متوسط وجود دارد. ضریب تعیین تعدل شده ($Adjusted R^2$) معادل ۰/۱۵۹ بیانگر آن است که حدود ۱۵/۹ درصد از تغییرات در عدم رشد استعدادهای ورزشی توسط موانع علمی-پژوهشی تبیین می‌شود. در نتیجه، می‌توان گفت که موانع علمی-پژوهشی تأثیر معناداری بر عدم رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران دارند و بنابراین، فرضیه تحقیق در این زمینه تأیید می‌شود.

در این خصوص در زمینه مهم‌ترین موانع علمی-پژوهشی رشد استعدادهای ورزشی در شهر تهران بر اساس نظر صاحب‌نظران می‌توان موارد زیر را بیان کرد:

- ✓ عدم انجام پژوهش‌های علمی و روشنمند در خصوص تحلیل جامعه‌شناسی موانع رشد استعدادهای ورزشی
- ✓ نبود پژوهشگران توانمند در رشته‌های مختلف از جمله جامعه‌شناسی ورزش و مدیریت امور ورزشی و عدم وجود طرح‌های سازمانی در حوزه پژوهش برای واکاوی مشکلات حوزه استعدادیابی
- ✓ عدم بهره‌گیری از نتایج پژوهش‌های علمی انجام شده در حوزه رشد استعدادهای ورزشی توسط مدیران و مسئولین امور ورزشی و

ردیف	متغیر مستقل	متغیر وابسته	استعدادهای ورزشی	عدم رشد استعدادهای ورزشی	آزمون F	سطح معنی‌داری
۱	موانع حمایتی و پشتیبانی				۲۱۰/۰۵	۰/۰۰۰
۲	موانع مدیریتی				۲۰۹/۱۶۰	۰/۰۰۸
۳	موانع انسانی				۲۱۵/۰۹	۰/۰۰۰
۴	موانع زیربنایی				۲۱۱/۱۰۵	۰/۰۰۱

۰/۰۰۴	۲۳۱/۱۰۹	۰/۱۵۹	۰/۳۹۸		موانع علمی پژوهشی	۵
-------	---------	-------	-------	--	-------------------	---

همچنین، هدف از استعدادیابی عبارت است از یافتن افرادی که بیشترین امید برای موفقیت آن‌ها در آینده وجود دارد و فراهم کردن زمینه‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و ... برای آنان تا به حداقل پتانسیل خود دست پیدا کنند. هر فردی مایل است تا فعالیتی مناسب با علاوه و استعداد خود برگزیند. در شناسایی استعدادها، توجه به این نکته که تفاوت‌های افراد و استعداد، نسبی است، اهمیت دارد و نمی‌توان به طور مطلق فردی را با استعداد و فردی دیگر را بی‌استعداد معرفی کرد. از آنجا که استعدادها تا حدودی اختصاصی هستند، فردی ممکن است برای فعالیت خاصی مستعد و برای فعالیتی دیگر کم‌استعداد باشد. بسیاری از جامعه‌شناسان، از جمله «ریلی وای» و «ام. ویلیامز»، عقیده دارند استعدادیابی، عبارت است از فرایند شناسایی ورزشکاران فعلی که توان بالقوه‌ای برای نخبه‌شدن دارند. «رینگر» در تعریف کاربردی استعدادیابی، اعتقاد دارد که استعدادیابی یعنی پیش‌بینی اجرای عملکرد از طریق سنجش ویژگی‌های جسمانی، روانی، اجتماعی و همچنین توانایی‌های تکنیکی. امروزه هدف مهم و عمدهٔ استعدادیابی، فقط شناسایی و تعیین استعدادها نیست، بلکه صرفاً کنار گذاشتن کودکانی است که مناسب نیستند. در برنامه‌های استعدادیابی صحیح و علمی، به‌غیر از لحاظ‌کردن عوامل متعدد و مهم، از آزمون‌های میدانی و آزمایشگاهی تخصصی، با بهره‌گیری از متخصصان استفاده می‌شود. برنامه‌های استعدادیابی در کشورهای صاحبانم در ورزش قهرمانی، اصولاً بر اساس عوامل بسیاری استوار است که می‌توان کلیه این عوامل را در دو بخش یا مرحله‌ی «استعدادیابی عمومی» و «استعدادیابی تخصصی» طبقه‌بندی کرد. در مرحله‌ی عمومی، سلامت عمومی با تمرکز بر سیستم‌های عضلانی، قلبی-عروقی، عوامل ذاتی و وراثتی بررسی می‌شوند. در مرحله‌ی تخصصی، به عوامل تعیین‌کننده تخصصی مربوط به ورزش مورد نظر توجه می‌شود. در این مرحله، به ظرفیت‌های جسمانی، توانایی‌های حرکتی، ظرفیت‌های فیزیولوژیکی و به‌ویژه ظرفیت‌های روانی توجه می‌شود. در این میان، برای رشد استعدادها، تحلیل جامعه‌شناسی موانع رشد استعدادهای ورزشی نیز حائز اهمیت است؛ به‌ویژه در شهری مانند

بر اساس نتایج ارائه شده می‌توان گفت که موانع حمایتی و پشتیبانی با ضریب همبستگی $0/511$ بیشترین رابطه مستقیم و مثبت را با عدم رشد استعدادهای ورزشی دارد و با افزایش موانع حمایتی و پشتیبانی عدم رشد استعدادهای ورزشی نیز افزایش می‌یابد و میزان تأثیر آن نیز $0/453$ درصد است. در رتبه دوم موانع انسانی با ضریب همبستگی $0/402$ رابطه مستقیم و مثبت را با عدم رشد استعدادهای ورزشی دارد و با افزایش موانع انسانی، عدم رشد استعدادهای ورزشی نیز افزایش می‌یابد و میزان تأثیر آن نیز $0/209$ درصد است. و در رتبه سوم موانع زیربنایی با ضریب همبستگی $0/402$ رابطه مستقیم و مثبت را با عدم رشد استعدادهای ورزشی دارد و با افزایش موانع زیربنایی عدم رشد استعدادهای ورزشی نیز افزایش می‌یابد و میزان تأثیر آن نیز $0/165$ است.

بحث و نتیجه‌گیری:

امروزه برای موفقیت در آورده‌گاه‌های ورزشی مختلف در سطوح ملی و بین‌المللی، باید ورزشکارانی با توانایی بالا، مهارت کافی و آمادگی کامل در کشور با یکدیگر رقابت نمایند و نمایندگانی شایسته در مسابقات مختلف شرکت کنند. این مهم در صورتی منجر به موفقیت می‌گردد که پیش از آن، فرایند استعدادیابی بددرستی در کشور صورت گرفته باشد و پس از کشف استعدادها، برای رشد آن‌ها برنامه‌ریزی لازم انجام شده باشد.

جامعه‌شناسانی از جمله «پلتولا»، استعداد ورزشی را برخورداری از مهارت‌های ورزشی بالاتر از حد متوسط جامعه در مقایسه با سایر رقبا در همان رده سنی و نیز ظرفیت موفقیت در یک سطح رقابتی بالاتر می‌دانند. انواع استعداد ورزشی می‌تواند یکبعدی یا چندبعدی باشد. ورزشکار با استعداد ممکن است فقط در یک رشته‌ی ورزشی یا در چند رشته، توانایی‌های ویژه داشته باشد. استعدادیابی فرایندی است که از طریق آن، نوجوانان و جوانان ارزیابی می‌شوند و به شرکت در رشته‌های مناسب، که امید موفقیت بیشتری در آن‌ها وجود دارد، تشویق و هدایت می‌گردد.

و رؤسای فدراسیون‌های ورزشی برای همکاری بهمنظور رشد استعدادهای ورزشی در سطوح مختلف کشور، اقدام گردد.

۳. الگوهای کاربردی، بر حسب موانع مختلف حمایتی و پشتیبانی، مدیریتی، زیربنایی، انسانی و علمی-پژوهشی، برای رشد استعدادهای ورزشی در کشور، توسط صاحب‌نظران و مدیران ترسیم و بر اساس آن‌ها سیاست‌گذاری و راهبردهای مناسب تدوین و اجرا گردد.

۴. توسط پژوهشگران خبره در حوزه‌ی استعدادیابی و رشد استعدادهای در کشور، پژوهش‌های علمی در قالب طرح‌های سازمانی انجام شود و نتایج این پژوهش‌ها در اختیار دست‌اندرکاران و مตولیان امور ورزشی و استعدادیابی در کشور قرار گیرد.

۵. نتایج تحقیق در اختیار صاحب‌نظران، سایر پژوهشگران و مسئولان ورزش کشور قرار گیرد تا از نتایج آن بهره‌برداری شود.

ملاحظات اخلاقی:

پیروی از اصول اخلاقی پژوهش:

تمامی اصول اخلاقی در این پژوهش رعایت شده است.

حامي مالي:

این تحقیق هیچ گونه کمک مالی از سازمان، ارگان یا دانشگاهی دریافت نکرده است.

مشارکت نویسندهان:

مفهوم‌سازی، تحقیق و روش‌شناسی، تهیه: حمیدرضا شیری؛ اعتبارسنجی و نهایی سازی: تمامی نویسندهان

تعارض منافع:

بنابر اظهار نویسندهان تعارض منافع ندارد.

تهران، به عنوان پایتخت کشور، که در زمینه‌های مختلف ورزشی، استعدادهای فراوانی در بین نونهالان، نوجوانان و جوانان وجود دارد که باید شناخته شده و پرورش داده شوند. در این مسیر، موانع رشد استعدادها بررسی و احصا گردیده‌اند که در قالب پژوهش علمی در این تحقیق مورد بحث و بررسی قرار گرفته‌اند.

در نتیجه نهایی تحقیق می‌توان گفت، موانع حمایتی و پشتیبانی با ضریب همبستگی ۰/۵۱۱، بیشترین رابطه مستقیم و مثبت را با عدم رشد استعدادهای ورزشی دارد. با افزایش موانع حمایتی و پشتیبانی، عدم رشد استعدادهای ورزشی نیز افزایش می‌یابد و میزان تأثیر آن ۰/۴۵۳ درصد است. در رتبه دوم، موانع انسانی با ضریب همبستگی ۰/۴۰۲، رابطه مستقیم و مثبتی با عدم رشد استعدادهای ورزشی دارد و با افزایش موانع انسانی، عدم رشد استعدادهای ورزشی نیز افزایش می‌یابد. میزان تأثیر آن نیز ۰/۹۶ درصد است.

در رتبه سوم، موانع زیربنایی با ضریب همبستگی ۰/۴۰۲، رابطه مستقیم و مثبتی با عدم رشد استعدادهای ورزشی دارد و با افزایش موانع زیربنایی، عدم رشد استعدادهای ورزشی نیز افزایش می‌یابد. میزان تأثیر آن ۰/۱۶ درصد است.

پیشنهادات:

۱. با توجه به نقش موانع حمایتی و پشتیبانی در عدم رشد استعدادهای ورزشی، پیشنهاد می‌گردد در وهله اول، بهمنظور رشد استعدادهای ورزشی، نسبت به پشتیبانی‌های لازم مالی، روحی و روانی و همچنین حمایت‌های مختلف از کانون‌های استعدادیابی و مدارس پایه، توسط مدیران و مسئولان وزارت ورزش و جوانان و سایر نهادهای مرتبط اقدام شود.

۲. نسبت به رفع موانع مدیریتی، از جمله بهره‌گیری از مدیران نمونه و کارآمد در حوزه‌ی ورزش و فرایند استعدادیابی و جلب مشارکت مدیران

شاخصی ورزش

References:

- Abbott, Button. C., Pepping, G. J., Collins, D. (2005). Unnatural Selection: Talent Identification AndDevelopment In Sport. Nonlinear Dynamics, Psychology And Life Sciences Journal, 1:(9). 88-61
- AghaAli Nejad, H. (2000). Sport Talent. A Paper presented at the First International Congress of Physical Education and Sport Sciences of Female Students. Tehran. 47- 48. (Persian).
- Asadi N, Goodarzi M, Sajjadi S.N, Ali DostQahfarhi I. (2018). Examining barriers of talent identification in Iranian sport. New Approaches to Sport Management, 5 (18), 23- 32. (Persian).
- Barforoosh, A. (2009). The content analysis of sports publications in winter of 2009. Office of Media Development Studies, Deputy Director of Press and Information Affairs, Ministry of Culture and Islamic Guidance. (Persian)
- Blake, R. (2016). Digging for diamonds: Talent identification process values potential over performance. Connected Coaches.
- Bloom field ,j,ackland (1985),the anatomical and physiological characteristics of pre adolescent swimmers ,tennis players and non com petitors .aus and med in sport 17(3):19-23
- Bloomfield, J., Akland, T.R., Elliot, B. Talent Identification and Profiling in Sport: Applied Anatomy and Biomechanics in Sport. Human Kinetics Publishing. 1994; 32 45.
- Bompa, T. (1985). Talent identification. Sport Science Periodical on Research and Technology in Sport. GN1, Ottawa: Coaching Association of Canada.
- Bompa,t.o(1999),periodization :theory and methodology of traning 5:344-349
- Brown ,j,(2001),sport talent ,how to identify and develop outstanding athletes human kinetics.
- Abadi-Nematabad, S., Ghadimi, B., Khojat, S., Shojaei, M., & Alipour Dorvishi, Z. (2021). A sociological study of the role of gendered cultural beliefs in women's sport talent identification. *Journal of Social Development Studies of Iran*, 13(2).
- Agha-Alinejad, H. (2010). Talent identification in sport. Paper presented at the First International Congress on Physical Education and Sport Sciences for Female Students, Tehran, Iran.
- Alijani, R. (2002). Assessing the current status and developing talent-identification indicators in track and field. Research Plan, Research Institute of Physical Education.
- Almasi, S., & Zardoshtian, S. (2018). Designing a management information system for sporting events in the Department of Sport and Youth. In *Proceedings of Communication*

Management in Sports Media.

- Amirtash, A. M. (2004). Extracurricular activities and leisure time with an emphasis on sporting activities at Tehran Teacher Training University: Perspectives of managers, faculty, and staff. *Olympic Quarterly*, 12(2).
- Asadi, N., Goodarzi, M., Sajadi, S. N., & Alidoost Qahfrakhi, E. (2016). Examining the barriers to talent identification in Iranian sport. *New Approaches in Sport Management*, 5(18).
- Bagheri, M. (2011). Development of normative data for talent-identification profiles of elite male volleyball players (ages 17–23) [Master's thesis, Payame Noor University, Tehran Central].
- Bahram, A., & Shafi'zadeh, M. (2004). The effect of competitiveness and sport type on sport orientation: An interactive model of achievement motivation. *Journal of Sport and Movement Sciences*, 7.
- Brown, J. (2006). *Talent Identification in Sport* (S. Arsham & E. Radnia, Trans.). Tehran, Iran: Elm va Harekat.
- Dadgar, B., Ashraf Ganjooei, F., & Esmaeili, M. R. (2020). Identifying factors affecting talent identification in school sport within an integrated management information system. *Strategic Studies in Sport and Youth Quarterly*, 55.

- Fathi, A. (2012). Differences in perspectives of specialists and physical-education teachers regarding characteristics of sport talent identification [Master's thesis, Payame Noor University, Tehran].
- Ghaeni, A. A. (2004). *Human Physiology* (2nd ed.). Tehran, Iran: Payame Noor University Press.
- Hadavi, F. (2008). A selective analysis of talent-identification methods for sprint and endurance events in adolescent males [Doctoral dissertation, Teacher Training University].
- Hashemi, S. (2014). Identifying barriers to developing fundamental sports in Tehran schools [Master's thesis, Islamic Azad University, Tehran Central].
- Kashef, M. (2006). *Measurement and Evaluation in Physical Education* (2nd ed.). Tehran, Iran: Physical Education Standardization and Development Office.
- Kashef, M., & Eshraghi, H. (2007). Examining the economic impacts of mass-sport development in West Azerbaijan Province. In *Proceedings of the Second National Congress on Sport Management*, Shiraz, Iran.
- Kashkar, S., Ghasemi, H., & Shirooyi, A. (2012). Relationship of sports news-management components with gender orientation in sports journalism. *Sport Management Quarterly*.

- Kelani, A., Elahi, A., Sajadi, S. N., & Zareian, H. (2018). Developing a comprehensive model for talent identification in elite sport in Iran. *Research in Educational Sport*, 8(20).
- Keshavarz, L. (2014). *Management of Sport Organizations* (6th ed.). Tehran, Iran: Andisheh-ye Hoquqi Publications.
- Mirzaei, S. (2019). The relationship between ACTN3 gene polymorphism and talent-identification indices in adolescent male weightlifters in Ardabil [Master's thesis, University of Mohaghegh Ardabili].
- Monazami, M., Elm, S., & Shetab Bushehri, N. N. (2010). Identifying factors influencing the development of women's physical education and sport. *Sport Management*, (10).
- Monem, R., Parsajo, A., & Latifi, J. (2015). Challenges in sustaining elite-sport bases and talent-identification centers. Ninth International Conference on Physical Education and Sport Sciences, Tehran.
- Motamedi, A., Hemmati, A., & Moradi, H. (2012). Identifying and prioritizing barriers to women's participation in sport activities. *Sport Management Studies*, 24.
- Mozafari, et al. (2009). Describing the implementation status of physical-education curriculum in grades 1–3 of elementary schools: Views of teachers and principals. *Journal of Movement and Sport Sciences*, 7(14).
- Namazizadeh, M., Hamid, S., Siyah, M., Kohian, F., & Mashhudi, S. (2004). Assessing the status and developing talent-identification indicators in Iranian basketball. Research Plan, Research Institute of Physical Education and Sport Sciences.
- Nasiri, M. (2015). Strategy for managing handball talent identification in Isfahan city. In *Proceedings of the National Conference on Ocean Management*, Qom, Iran.
- Nouri, M. H., & Sadeghi, H. (2016). A review of sport talent-identification studies. *Sport Management*, 10(2).
- Nouri, R. (2007). Description of anthropometric and body-composition features related to readiness skills in elite volleyball players by position [Master's thesis, Islamic Azad University, Tehran Central].
- Omid, H. (2010). *Amid Persian–Persian Dictionary*. Tehran, Iran: Amir Kabir Publications.
- Rezaei Sofi, M., Farahani, A., & Shabani, A. (2017). Environmental analysis of professional sport in Iran. *Applied Research in Sport Management Quarterly*.
- Sadeghi, H. (2008). *Fundamentals of Sport Biomechanics* (2nd ed.). Tehran, Iran: SAMT.
- Saeedi, et al. (2011). Examining existing barriers and

- challenges in talent development. In *Proceedings of the Second National Conference on Sports Talent Identification*.
- Shafi'zadeh, A. (2015). Predicting skill performance in football talent identification. Ninth International Conference on Physical Education and Sport Sciences, Tehran.
- Sheikh, M., Shahbazi, M., & Tahmasbi Boroujeni, A. (2007). *Measurement and Evaluation in Physical Education and Sport* (3rd ed.). Tehran, Iran: Bamdad-e Ketab.
- Sobhani, Y., Henri, H., Shahlaei, J., & Ahmadi, A. (2013). The relationship between information technology and knowledge management in sports federations. *Sport Management Journal*.
- Talebi Kharekshi, S. (2019). Identifying barriers to the development of e-marketing capabilities in

the sport industry [Master's thesis, Adib Mazandaran Non-Governmental Higher Education Institute].

Talebpour, M. (2012). Developing a strategic plan for the Department of Physical Education and Sport Sciences. Research Plan, Research Institute of Physical Education.

Tondnevis, F. (2009). *Kinesiology* (13th ed.). Tehran, Iran: Teacher Training University Press.

Zahmatkesh, M. R. (2006). Relationship between anthropometric characteristics and selected kinematic variables of the four competitive swimming strokes among male national-league swimmers [Master's thesis, Teacher Training University].

پژوهشنامه جامعه شناختی ورزش